

er nogen Inconsequent med hvad jeg tidligere har udtalt eller nogen væsentlig Forskiel mellem min Anskuelse og min Forgængers; Forøvrigt er jeg ligesaa lidt bunden til hans Anskuelser, som han har været bunden til mine.

Tscherning: Det var ikke min Mening, at den ærede Minister var bunden til sin Forgængers Anskuelser, men at han ialfald var bunden til Regjeringens Anskuelser. Lovforslaget er ikke indbragt som hans Forgængers Anskuelser, men det er indbragt af hans Forgænger efter kongelig Ordre, og til den haaber jeg, den ærede Krigsminister vil anse sig for bunden. (Krigsministeren: Ja!).

Grundtvig: Naar den ærede Krigsminister fremdeles paastaer, at, naar han foreslaaer en Paragraph, hvori der siges: Det skal i de paagældende Tilfælde afgjøres ved en særligt Lov, hvilken Pension eller Godtgjørelse vedkommende Reserveofficerer skal have, saa vil han ikke dermed have forudsat, at Reserveofficererne skulle have Pension, da kan det jo gjerne være, at den ærede Krigsminister ikke er det danske Sprog saa mægtig, at han veed, at den Mening ligger og absolut maa ligge deri, men det bliver dog ligesuldt sandt. Naar dernæst Taler er om en saadan Afvigelser, som det jo vil være, at man een Gang bestemte, at de ingen Pension skulde have, og en anden Gang forudsatte, at de skulde have den, men Spørgsmaalet kun var, hvor stor den skulde være, da kan jeg vel ikke sige, at den nærværende Krigsminister skulde være hindret fra at kunne træde lige op imod de Anskuelser, hans Formand havde gjort gjældende, men jeg tør sige, at, dersom han vil gjøre det paa nogen constitutionel Maneer, saa skal han tage Lovforslaget tilbage (Hør!).

Jagd: Da jeg har sluttet mig til det nærværende Forslag, saa kan jeg ikke saa ganske finde mig i den Fortolkning, som den sidste ærede Taler har givet, nemlig at dette Forslag ubetinget skulde fordre en Pension for Reserveofficererne (So!). Naar der staaer, at det skal bestemmes, hvilken Pension eller Godtgjørelse der maa tillægges dem, saa har jeg endnu ikke lært Danst paa den Raade, at det skulde være, at de skulle have en Pension (So!).

Da ingen Flere begjerede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag til § 3:

§ Linie 17 efter „Loven af 5te Jan. 1851“ sættes i Parenthes (Pensionsretten regnet fra deres Udnævnelse til Reserveofficerer)

vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

2) Udvalgets Forslag til § 4:

3die Passus. Istedetfor: „at Krig ikke imidlertid udbryder“ sættes: „at Armeen ikke imidlertid befales sat paa Krigs fod“

vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.

3) Krigsministerens Forslag til § 4:

At Udvalgets Forslag til § 4, 4de Stykke, saalydende: „Afskediges han enten paa Grund af Svagelighed, eller fordi der ei længere Hayes Brug for hans Tjeneste, tilstaaes ham hans samtlige Indtagter for eet Aar“

udgaaer, og at der istedetfor samme sættes:

„Afskediges en Reserveofficer senere paa Grund af Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, bliver ved en særlig Lov at bestemme, hvilken Pension eller Godtgjørelse der vil være at tillægge ham.“

hvorover der var begjert Afstemning ved Navneopraab af Barfod, Wilkens, G. Winther, Clausager, J. A. Hansen, Sidenius, Spanbet, Bregendahl, Steen, Gram, J. Knudsen, Ostermann og Nothe, blev, som nedenstaaende Liste nærmere udviser,

forkastet med 74 Stemmer mod 8.

Ja.

Juglebe; Hoffmeyer; Jagd; Raben; Schroll; Schøler, B.; Blixen-Binecke; Christiansen.

Nei.

Gleerup; Jespersen; Usting; Wilkens; Frølund; Gram; Grundtvig; Grønberg; Hall; Hansen, A.; Hansen, C. A.; Hansen, C. H.; Hansen, F. A.; Hansen, J. A.; Hansen, L.; Hermansen; Hærrild; Holm; Hækkerup; Høier; Jacobsen; Jensen, Chr.; Jensen, L.; Johansen; Kampmann; Knudsen, J.; Kosobed; Krieger; Larsen, Chr.; Lehmann; Lunde;